

[Niels Westerby.]

hele administrationen, prøver på at plukke nogle enkelte styrelser, et par styrelser, ud og beder nogle folk udefra, der er kyndige med hensyn til administration i privatvirksomheder, helst også i offentlig virksomhed, om at prøve på for én styrelses vedkommende at arbejde i et udvalg på 3-4-5 mand og undersøge, om der kan foretages en rationalisering af vedkommende styrelse. Jeg tror, at man herigennem vil kunne indvinde nogle erfaringer og få nogle forslag, som ville kunne være til nytte for den videre udvikling af dansk administration, og jeg kan ikke se, at det vil være rigtigt at lade administrationsrådet forhindre, at der bliver aktivitet og initiativ på anden måde og ud fra andre synspunkter.

Jeg tror, at det vil kunne blive et væsentligt bidrag at få et par udvalg med folk udefra, der kunne koncentrere sig hver om én styrelse og udarbejde forslag til rationalisering af virksomheden. Vi er naturligvis klar over i liberalt centrum, at man lider næsten Tantalos' og Sisyfos' samlede kvaler, hvis man skal komme med et forslag — og gennemføre det, navnlig gennemføre det — om en virkelig forenkling og effektivisering af administrationen.

Den debat, der har været i dag, har måske stået i omvendt forhold til de forventninger, der stilledes til forløbet af denne debat. Men jeg tror nu alligevel, at der er sat en række ting i gang, og jeg kan da også mærke, at regeringen arbejder med tingene, selv om jeg vel nok vil mene, at der kunne arbejdes lidt mere.

Jeg vil gerne pille en enkelt, mindre ting frem, som jeg synes er uhyre uheldig. Jeg synes, at den udvikling, der har været omkring jordlovsudvalget, er meget uheldig. Nu har vi haft 3 undersøgelser af jordlovsudvalget og dets administrationsforhold inden for de sidste 10 år, og så er revisionsdepartementerne kommet med en række betragtninger over emnet, og statsrevisorerne, folketingets revision, har kigget på det, og hvad er man så blevet enig om? Inden for 10 år at sætte den fjerde undersøgelse i gang.

Det er vor opfattelse i liberalt centrum, at mange opgaver, som ikke længere er nyttige, udføres af jordlovsudvalget og dets administration, selv om der selvfølgelig er

en del opgaver, som er nødvendige og stadig væk må udføres og klares. Men vi er i hvert fald nået frem til den konklusion, at jordlovsudvalget uden skade kan nedlægges, og at de funktioner, det er nødvendigt at fortsætte med, bør henhøre direkte under landbrugsministeriet. Hvorfor skal en sådan sag behandles så langsomt, jeg havde nær sagt så uendelig langsomt? Jeg kan i hvert fald slutte med at sige, at hvis der ikke snart sker noget på det felt, så vil liberalt centrum tage denne sag op igen her i folketinget.

Økonomiministeren (Ivar Nørgaard): Det forekommer mig, at der er forholdsvis stor enighed mellem alle folketingets partier om rationaliseringens nødvendighed og også om, hvilke midler man bør anvende i den kommende tid. Jeg har ikke ved at lytte til ordførernes indlæg konstateret nogen uenighed i forhold til den redegørelse, jeg gav, og jeg har flere gange kunnet konstatere, at man har foreslået de samme fremgangsmåder, som vi er i fuld gang med. Man har flere gange påpeget, at man savner resultater, men man kan jo ikke vente meget hurtige resultater af udviklede undersøgelser. De områder, på hvilke der er sat i gang, og hvor man har presset tempoet op, er jo alle netop dem, der er berørt fra ordførernes side. Jeg håber da, at vi på mange af disse felter får mere gang i undersøgelserne og får flere undersøgelsesresultater, end vi har set tidligere. Det nuværende administrationsråd er også helt indstillet på en mere intens bearbejdelse af stoffet fra de enkelte styrelser, ligesom styrelserne selv, som jeg redegjorde for det, er i fuld gang med at intensivere rationaliseringsarbejdet.

En oprensning af, hvad der faktisk er gjort i de enkelte styrelser, må blive temmelig lang; det blev den, og jeg beklager over for hr. Niels Westerby, at den også kom til at virke lidt kedelig. Men man kan naturligvis krydre denne debat om administrationsproblemer med citater af Finn Søeborg, Storm Petersen og Parkinson, hvad ordførerne jo også gjorde.

Der har været stillet enkelte spørgsmål. Hr. Poul Schlüter spurgte, hvorvidt vi fik noget ud af de samtaler, som jeg havde med